

Előfizetési ár:

Helyben, házhoz horava:
Negyedévre . . . 2 korona.
Félévre . . . 4 korona.

Vidékre postán küldve:
Negyedévre . . . 3 kor. 50 fil.
Félévre . . . 7 kor. - fil.

Egyes szám ára 2 fillér.

KECSKEMÉTI LAPOK

(KECSKEMÉTI FRISS UJSÁG)

FÜGGETLEN POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP

Megjelen minden nap,
hétfő és
ünneputáni nap ki ételével.

Szerkesztőség és kiadó-
hivatal:

Budainagy-útca 151. szám,
hova a lap szellemi és anyagi
részére vonatkozó összes
dolgok intézendők.

Telefon: 141. szám.

Felelős szerkesztő: DR. JOÓ GYULA.

Kiadja: a Nyomda-Részvénytársaság.

Főmunkatárs: HAJDÚ JÓZSEF.

Kereskedelmi és Iparkamara Kecskeméten.

Beszélgetés közben csak most tetek figyelmessé e lapok pár héttel ez előtt megjelent egyik számának ama közleményére, amelyben a t. szerkesztőség kérdezi: miért maradt abba az évekkel ez előtt a Kereskedelmi és Iparkamara létesítésére irányult mozgalom?

Abban a helyzetben vagyok, hogy erre a kérdésre kimerítő választ adhatok.

Sándor István főjegyző szerkesztésében megjelent »Városok« című szakközlöny 1900. évfolyamában konkrét eset volt fölemlítve, hogy a Budapesti Kereskedelmi és Iparkamarának budapesti nagykereskedői és gyárosai, túlsúlyuknál fogva, elnyomtak egy olyan törekvést, amely a vidéki kereskedelem és ipar javára szolgált volna. — Ebből kiindulva, agitációt indítottam a »Kecskeméti Friss Ujság« hasábjain és bizonyítottam nemcsak azt, hogy a budapesti kamara kötelekében ellentétes az érdek a fővárosi és vidéki tagok között, hanem azt is, hogy különválás esetén Kecskemét székhelylyel életképes kamara állítható föl a kormány jóindulatú támogatásának kinyerésével.

Mások is tárgyalták a sajtóban és beszélgetés közben a kérdést és a

mozgalom olyan kedvező irányt vett, hogy 1902. év nyarán az akkori orsz. képviselők, a Kereskedelmi Kaszinó, az Ipartestület kiküldöttei és több vezéremberünk értekezletet tartottak, az eszmét kivitelre érdemesnek tartották. Négy tagból álló albizottság küldetett ki az adatok összegyűjtése és javaslat-tétel végett. Az adatok legnagyobb része már akkor készen volt nálam, csupán csak formába kellett azt önteni.

Tudomásomra jött azonban az értekezlet megtartása után, hogy az ott részt vett egy pár vezérférfi azt a kijelentést tette, hogy az egész ügyet azért »rán cigáltam« eiő, hogy magam iránt érdeklődést keltsek. Nagyon természetes, hogy ez után egy lépést sem tettem, más meg hozzá sem nyúlt a kérdéshez, így a mozgalom abban maradt.

Igaza van pedig e lapok t. szerkesztőjének, amikor a jelzett körülményben a mozgalom fölélesztését sürgeti. Ma sokkal kedvezőbb kilátással lehetne a jó eszme megvalósításáért küzdeni, mert a liberális kormányok mindent központosító rendszere után kereskedelmi és ipari érdekeinket is a természetes fejlődés felé irányítja a mostani kormány. Szerényi államtitkár többször hangsúlyozta már, hogy a kormány a vidéki gócpontok megerősítésére törekszik. A budapesti kamara ketté választása is idetartozik

és Kecskemét ennek a székhelyéül egészen alkalmas.

Nemcsak a magasabb szempon-
toknak érvényesítése, de finánciális
okok sem gátolják a terv kivihetőségét. A kezeim között levő bőséges
adatokat ezt föltétlenül igazolják.

A Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara kötelekébe tartoznak: Kecskemét, Nagykőrös, Czepléd, Kiskunfélegyháza, Halas, Kalocsa, Kiskőrös, Kunszentmiklós, Alsódabas, Gödöllő, Monor, Nagykáta, Ráckeve, Szentendre, Dunavecse, továbbá Vác, Székesfehérvár, Sárbogárd, Moór, Budavidek és Budapest.

Ha a térképre tekintünk, az első tekintetre látjuk, hogy *ezzel* a beosztással Kecskemét székhelyet nem lehet teremteni. De hát van ennek más módja, amelyet a véletlen hozott kéz-
ügybe. Ugyanis Szolnok város és vármegye kereskedelmi és ipari érdekelt-sége már évekkel ezelőtt mozgalmat indított arra, hogy a tőlük nagyon távol levő Debrecen központtal működő kamarától elszakadjon. Az volt ugyan a tervük, hogy Szolnok székhelylyel alkottassék külön kamara, de a leküzdhetlen akadályokba ütköztek. Szívesebben csatlakoznak a kecskeméti törekvéshez, mert még ez is előnyösebb rájuk nézve, mint a mai helyzet.

A Dunántul eső városok és köz-

TÁRCA.

Sirhantok között.

írta: Henter Gyula.

Zongnak-bongnak a harangok. Halottak emlékére harangoznak hosszan, sokáig. A városra éj, sűrű sötétség borul. Az emberek kint vannak a temetőben. Hiszen mindenkinek van ott eltakarva valakije, aki szívéhez férközött életében.

Megyek én is. Szeretteim messze nyugosznak tőlem, hideg sírukra nem borulhatnak. De azért megyek én is a sirhantok közé. Ha ott meglátok egy keresztet, egy sírdombot és egy pár könyesepp kiesik a sírok közé, azt a csepp vizet bizonyosan oda vezeti a Teremtő Isten gondoskodó keze annak a sírjára, akiért kiesordult . . . És annak ott messze megkönnyebül a föld.

Fásultán lépkedek a temető elhagyott részén régi sirhantok között, hol csak egy-egy piciny domborulat jelzi, hogy ott is porlad valaki, akiről már megfeledkeztek.

Egyszerre csak megnyílik mellettem

egy ilyen régi sir. Egy sápadt, fehér alak emelkedik ki belőle, egy emberi alak.

Az ijedségtől megdermedek. Ő rám néz, esont-kezeit vállamra teszi és szól, hangja dörgő:

— Ne félj, nem bántalak, én jó szellem vagyok. Jer, kövess!

Követtem őt. A szellem elől ment, lágyan lépegetett, lábai alatt nem zörrent meg a sárga száradó falevél. Mintha a levegőben lebegne előre.

A harangok zúgtak, a temető már benépesült. Milliő gyertyák gyulladtak a távolabb eső sirhantok között.

Kisérteties vezetém megállott egy emelkedett helyen. Onnan belátszott a temető. Mélyen dörgő hangon kezdett beszélni. Hangja mintha mélyen a föld alul, kriptából jönne:

— Nézd a halottak otthonát! Olyan-e, mint amitől, mint ahol félnetek kellene?

— Nézd a nyugodalmas sírokat! Itt béke, itt esend honol mindenütt. Itt egymás mellé olyan szépen elférnek a gyűlölködők, az ellenségek. E helyen megszűnik az itt lakók között minden indulat, ami az élőkre bajt, bánatot, veszedelmet hoz.

— Itt béke, itt esend az ur. Minek jöttök hát ide zavarni a halottak nyugal-
mát, amikor nem érezitek szívből, igazán az *igazi*, a *hamisítatlan* fájdalmat, szent kegyeletet?

— Nézd a nagy tömeget, amely ma, egy évben egyszer, előttem nyúzsóg. Kisértésd meg leolvasni arcaikról a bánat sötét vonásait, a fájdalom redőit. Keress, kutass könyektől csillogó szemeket, amelyből egy csepp is gyémántot ér! Mit gondolsz, hanyat találsz? . . . Bizony mondom emberek, ti nem érezitek az igazi kegyeletet!

— Nézd a sok vidám arcot, a kacagó fiatal-ságot. Látnod? Ugy-e érted már, hogy ezek csak azért jöttek a sirhantok közé, mert ez már szokás, mert ez így divat. A sirkertbe jöttek ma egymást megszólítani, egymással és egymáson élelődni, mulatni. Hát ez is kegyelet? . . .

— Nézd e rakoncátlan gyermekszereget. A sírdombokon keresztül gázolva, futkosva kiabálnak; a sírdombon meggyújtott és ott hagyott gyertyákat, a koszoruk virágait esempészik. És mond, akad-e közületek egy is, aki ezen feljajdulna, aki ezen megbotránkozva korbácsot

Az őszi ujdonságok úgy bel- mint külföldi kalapokban megérkeztek.
Legnagyobb **czipőraktár**, a legjobb elsőrendű minőségben, a budapesti „Kobrak”
czipőgyár készítményei. Továbbá **amerikai czipők!** Folytonosan
nyakkendő ujdonságok. Férfilingek, gallérok. Bőrárúk.
Olesó, szabottárak! Perl Zsigmond Utódai Olesó, szabott árak!
a városhazzal szemben, a tej-piaczon.

ségek, továbbá Vác város kihagyható a kombinációból, helyette Szolnokvármegye területének idekapcsolását lehetne keresztül vinni. Kossuth Ferenc miniszterrel olyan összeköttetés van Kecskemétnek és Czeplédnek, hogy az igazságos ügynek minden bizonynyal megnyerhető lenne. Csak bizonyítanunk kell az életképességét terünknek!

De hát most már — ezek után — a fő kérdés: miből fedeztetnék a létesítendő új kamara költsége? Erre is megadhatom a megnyugtató feleletet.

A budapesti kamara területén az évi kamarai illeték 170,178 korona. Ebből az összegből budapestiek fizetnek 153,113 koronát, a vidéki kamarai tagokra esik 17,065 korona. Ebből az összegből külön kamarát főtartani nem lehet. De hát ehhez még jelentékeny összeget összehozhatunk. Legelső sorban is a nagy cél érdekében meghozhatja az érdekeltség azt az áldozatot, hogy 1 százalékkal emeli (most 3 százalék) a hozzájárulási összeget. Ez 5840 korona. Így már rendelkezésre állna 22,905 korona. Van a kamarának ingatlana, mely 823,539 korona értékkel szerepel. Ez egy részben a vidéki tagoknak is tulajdonát képezi. A hozzájárulási kulcs arányában ebből 83,000 korona érték a vidékieké. Ennek 5 százaléka 4150 korona. Együtt eddig: 27,055 korona.

Kecskemét városától is lehetne például helyiségek átengedésével, villanyvilágítás és egyéb kedvezményekkel pár ezer koronát évenként kieroszakolni. Így fedezetet nyerne a kamara összes kiadása.

Mert tudnunk kell azt, hogy a nagyváradi kamara 22,420 koronával, a győri 28,760 koronával, a miskolci 30,609 koronával, a szegedi pedig 30,412 koronával adminisztrál. Ezekből azonban mi egyelőre jelentékeny

összeget megtakaríthatnánk a személyi kiadásoknál. Például a szegedi titkár 8000 korona javadalmazásban részesül, a győri pedig 7000 koronát kap.

Fölöslegesnek tartom ez uttal ismételni mindazokat, amelyeket évek során a közvélemény megteremtése érdekében följegyeztem. Azt hiszem, a kedvezően változott helyzet többet mond minden buzdító szónál vagy írásnál. Ugyanezért azzal zárom ez igénytelen sorokat, hogy előtérbe jutott politikai vezérférfiaink vegyék kezükbe ezt az ügyet, készítsék elő, érleljék meg és nyerjék meg a kormány jóindulatát.

Egyik sem lesz nehéz, csak akarni kell. Sz. Kovács Pál.

Sztrájkok és következményeik.

Az életmód folytonos nehezedeése a drágaság emelkedésével arra készíti, hogy az okot fürkészszük s ez a napirenden levő sztrájkokra vezet vissza.

Amily rokonszenvvel kíséri minden humánusan gondolkozó egyén a munkásosztály saját helyzete javítására törekvő jogos mozgalmakat, úgy elítéli a sztrájkvezérek áldatlan bujtogatását ott, midőn abban a kisipar megrontását látja szemelőtt. A munkabérek óriási felszökkenése egyes szakmáknál és a szakadatlan sztrájkok éppen az életműködését vágják ketté az ipari tevékenységnek s egyenesen a munka beszüntetését eredményezik, mint tapasztaljuk a fővárosi építőmunkások folytonos bérharcánál. Százakra és ezrekre megy azok száma, kik szakszervezetük rendelkezésére kénytelenek a kalapácsot letenni és családjokkal fenyegető inség elé nézni, mert a sztrájkvezérek így kívánják. Ahol nagy vállalatok, százazrekkel és milliokkal dolgoznak s munkásaikat tényleg kizsákmányolják, ott a társadalom a munkásokkal rokonszenvez; de

viszont mikor azt látja, hogy az iparossegédek nyomorgó mesterök szájából még a betevő falatot is kivennék s egyenesen az amugy is tönkre ment kisipart bénítják meg, bizony nem valami jó véleményvel van a céltalan és jogtalan bérmozgalmakról.

De nézzük általánosságban mit eredményeznek a sztrájkok és mily hasznok háramlanak abból a munkásosztályra. Ahol emberséges bánásmódot, tisztaságot, megfelelő munkaidőt s munkájuknak és képzettségüknek megfelelő bért kívánnak a munkások s azután beérik a kivívott eredményvel, ott nemesak célja volt a mozgalomnak, de kellő sikerre is vezetett.

Ha pedig csak azért sztrájkolnak, mert a vezérek így parancsolják, akár jogosult, akár nem, úgy elsősorban maguk a sztrájkolók szenvednek rövidséget. Midőn sztrájkjuk révén arra készítetik munkaadójukat, hogy az ipareikket magasabb árért számítsa, utána rohan a házigazda, emeli a házbért, a mészáros a hús árát, a pék a kenyérét, a szabó a ruháét stb. tenát a mennyivel a munkás többet keres, hatványozva kiadja a sztrájk révén drágult élelmi cikkeket, lakásnál. fűtésnél. A bérmozgalmak ebbeli következménye éppen a legszegényebb osztályt és a fix fizetésből élő kis hivatalnokokat sújtja legjobban. Így a jogosulatlan sztrájkok nem csak nem eredményezik a kívánt célt, ha ugyan valami célra törekcsenek, de az általános drágaság mellett egyenesen a magyar ipart sújtják agyon.

Legszomorubb azonban az egészben, hogy Bécsnek is titkos és nagy szerepe van a sztrájkok szervezésében; nagy összegeket fordít erre, hisz a saját érdeke, hogy a magyar ipar, a magyar társadalom s vele a magyar birodalom összeomoljon. Ezért gyengíti iparunkat, ezért irtja ki a munkások lelkéből a haza és Isten fogalmát s ha a mi munkásaink idejekorán öntudatra nem ébrednek, szomorú kiábrándulás lesz a jutalmuk. (Szt.)

ragadna kezébe és lelkének méltó felháborodásával kiüzné a sirhantok közül a kegyelet, a gyász megzavaróit? Nem akad senki. És miért nem? Mert egyformák vagytok, mert nem hozzátok ide azt a gyászt, azt az igazi kegyeletet, melyet éreznetek kellene és amelyet ha éreznétek, megbántaná, megsértené a neveletlenek viselkedése és lelketek felhőrogné. Mondd, kegyelet ez?

— Nézd a temető sétányait. Szólj, mit látsz? Egy hőmpölygő emberáradatot, egy zugó emberi tömeget, amely halottak emléken, harangok zugása közben korzót csinál. Szerelmesek bujkálnak, kéjencek vadásznak, élcelődnek, mindmegannyi fiatal, mindannyi páros, azt hinnéd a derült kedvű néptömeg között, hogy örömnapp a mai, hogy népmulatságon vagy; szinte várod a konfetti- és serpentin-dobálást. Szólj, kegyelet ez?

— De menjünk a sírok közé. Itt már láttunk eleget. Ostor kell ide, suhogó ostor, kiüzni a romlottságot az üdvözültek hangtalan esendes hazájából. Minek jönnek ide megzavarni a békés nyugalmat a kegyelet érzésének parányi szikrája nélkül? Jer, kövess! Menjünk közelebb.

A sírból felkelt vezetőm lejött a dombról, én gépiesen követtem. Éreztem a vád elszomorító igazságát. Láttam az emberi vadságot, láttam az igazi kegyeletet sárba tiporva. Éreztem, halottam a sírdombok alól mélyen, fájdalmasan fel-

sóhajtani, akikkel elmulásuk után nem törődik senki.

Felteszik a koszorút a sírkőre, meggyújtják a gyertyákat, letérdelnek és úgy tesznek, mint aki szívből imádkozik, hogy meg ne szólja senki. Egymás szemébe hintik a port, egymást ámitják, egymást rútol megalják.

Követtem vezetőmet a sirhantok közé. Egyik sir előtt megállt és suttogva szólt:

— Nézd, aki itt térdel, egy özvegy nő. Szép, fiatal és ő ezt tudja. Aki lent van a sírban, az a férje volt. Akarsz ennek az asszonynak a szívébe látni? Láss! Nos mi van abban? Ugy-e egy fakadó szerelem? Talán nem is szerelem, csak vágyódás, számítás, álnokság. És mégis letérdel, hogy meg ne szólja senki. Mondd, kegyelet ez? . . .

— Nézd, amott egy ifju leány. Édes apja sírján térdel, rendezi a virágot, igazítja a gyertyákat, de ha imádója hozzálép, mert hiszen várja, akkor ott hagyja a sirhantot, akkor felejtve lesz a halott. Igaz kegyelet ez?

— Nézd emezt a sirt. Egy volt dúsgazdag porait fedi. Rengeteg vagyonán egy sereg éhes rokon osztozott és ma pusztá, sötét a sírja. Nem gondolt vele senki. Nincs hála, köszönet, nincs kegyelet. Talán még meg is átkozták.

— Nézd az özvegy férjet felesége sírja előtt levett kalappal. Nem bírta bevárni a gyászév eltelését. Megnősült. És most ott a sir előtt bocsánatért esedezik

a megboldogulttól. Meg fogja kapni, meg. Hiszen a halottak megbocsájtanak . . .

— De azért vannak még igaz szívek is. Jer. Nézz oda!

— Ott térdel egy anya. Öneki egy világot főd az a sírdomb. Minden boldogsága oda van temetve. Volt neki egy kis anygalkája, még alig tudott gagyogni, az Isten elvette. Angyal kellett neki. Az anya nem bír felejtani. Az anyai szív a legtisztább, legmagasztosabb a világon. Azt nem homályosítja, azt nem fertőzötti be semmi. Hallod a szívből feltörő zokogását? Ugy-e jól esik ez alakoskodó tömeg között egy valódi érzést találni?

— Nézd, amott látsz egy másikat is. Nem új sir, egy kicsit be is van süppedve, a kereszt is összetört. Két árva sírdogál a hanton, szegényeket alig főd valami rongy. De azért van kis koszoru, ők maguk kötözték hervadt őszi rózsából. Vacsorájuk nincs, talán ebédjük sem volt, de azért meggyújtottak két szál apró gyertyácskát. Látod a könyező szemeket? Látod az imára kulcsolt apró kezeceket? Miatyánk Uristen . . . Édes anyjukat kesergik. Nem szünnék sirni. Azoknak mindenük e sírdomb. Meg ne kísértsd őket vigasztalni, mert egy könytenger tör fel szíveikből. Ez nem mesterkelt fájdalom, nem képmutatás, ez igazi kegyelet.

— Akarsz még ritkaságot látni? Jer. Haladjunk el a testvérek, rokonok sirhantjai mellett. Nézd egy nagy tömeg élő és holtak között egy rendkívüliség.

SZINHÁZ.

Heti műsor:

Pénteken: **Gerolsteini nagyhercegnő.** Páratlan.
Szombaton: **Ördög cimborája.** Itt először. Páros.
Vasárnap: Délután **Vöröshajú.** Félárak. Este
Kis alamuszi. Páratlan.

** **A postás fiú.** Ennek a fülbemászó zenéjű és táncokban fölötté gazdag operettnek második előadása már sokkal frissebb hangulatban és a mű szellemének megfelelő gyors tempóban folyt le. A magánszereplők is jobban kiaknálták szerepeiket. Előtérben ezuttal is Parlagi pompás alakítása állott. S e mellett még fokozta a közönség nagy tetszését a „Miceke” bájos melódiájának szívhez szóló, temperamentumos előadásával. Igen jól látták el feladataikat Sugár Aranka, Heljai, Czakó, Hatvaniné, Bognár, Székely és Boldizsár. Rendezés, összjáték és kiállítás dolgában kifogástalan előadást élvezhettünk ezuttal és minden gáncs félretételével elmondhatjuk, hogy a közönség elégedett volt és hálásan fogadta a művészi színvonal megóvását. A siker javarésze Kerner karmester érdeme.

n. — e. —

NAPI HIREK.

A sírok ünnepe.

Őszi virágokból fonják a koszorút porladó embereknek, akiknek csak az emléke él, ők maguk elköltöztek, itt hagyván a földi nyomorúságot bűneivel és szépségeivel együtt. A hideg hantok nyugalom adnak a sokat hányatott életnek s lecsillapítják a fékevesztett, tomboló örömet. Ahol a meghaltak pihennek örök nyugalmu szemfödél alatt, nincsen vadul tomboló öröm, szívet marcangoló bánat, az örök sötétségbe nem villan sem az egyik, sem a másik szikrája. Egyformák ott gazdagok, szegények; boldogot, boldogtalant egyforma hideg hant takar. Az elmulás napján megilletődött

— Egy testvér sirja. Fialat leányka öleli át a száraz fejfát. Szegényke csak nemrég találta fel bátyját, akit sohasem ismert azelőtt, akitől a sors csecsemő korában elszakította, akit csak most talált fel s akit a kór a sirba vitt. Megtörtén borul a hideg, durva rögre és azon keresztül beszél hozzá, azon keresztül akarná lelkét a halotthoz leküldeni. Nem esoda. Hiszen oly kevés, oly rövid ideig érezte annak meleg testvéri szeretetét. Ne sirj árva jó leányka! Az a magasságbeli Isten, aki a madarakat is felruházta, te reád is gondot visel. Csak tartsd meg lelkednek fényességét. Majd imádkoznak érted . . .

Vezetőm egy pillanatra elhallgatott és körülnézett, majd egy más sirra mutatott.

— Nézd, egy jóbarát sirja. Mig élt szerették, rajongták. Meghalt, felejtve, eltemetve lett az emléke is. De mégis maradt neki egy. Odalép az elhagyott sirhoz, koszorút tesz oda, titkon, hogy meg ne lássa senki. Szerénysége kérdést vél benne idegen előtt.

— Akarsz még látni? Nem? Neláss!

— Ha vannak elköltözött szeretteid, menj ródd le a kegyeletet. Imádkozzál értök. Én visszatérek síromba nyugodni.

Kisérteties vezetőm eltűnt.

. . . Sirva bugnak a harangok halottak napján. Estét harangoznak, szomorú estét . . .

lélekkel száll magába az élet viharában tusakodó ember. Elmegy a halottak hazájába imádkozni és megnyugvást keresni a torzsalkodás, a rútság, a harapás sebére, amit lét harcában kapott és osztogatott.

Levetik az álarcot azok is, akik boldogoknak hiszik magukat és leborulnak egy-egy fejfa elé áhítatos fohászszal a mulandóságához. Az igazi magábaszállás, az illetődés magasztos érzése háttérbe szorít minden érzést. Egy gondolat foglalkoztatja az emléket: az elmulásban mindnyájan egyek leszünk. Ott megszűnik a földi küzdelem. A siron tul nincsenek öklök, mint az életben, hogy lecsapjanak; nincsen ragyogás, pompa. Örök némaság borítja nyugalomát, amelyet nem zavar soha semmi.

A halottak porladoznak, a hátrahagyott élők pedig folytatják azt a harcot amit a sírban fekvők abba-hagytak. Egyik ember küzd a másik ellen, nemzetek háboruszkodnak, népek pusztulnak, de újak jönnek szüntelen. S miért? Hogy ők is elmuljanak. Azért van az élet, hogy sokat küzdjünk, vérezzünk érte s azért van a temető, hogy egy rövid élet vérezéseért örök nyugalom adjon.

○

Kecskemét, november 1.

— **Jótekonyság.** Sárközy Ágnes és Julia úrhölgyek 6 db kötőt és 6 db téli kendőt küldtek a Rongyos Egyesület elnökségéhez a szegény gyermekek részére. Mint minden esztendőben, úgy az idén is ők voltak az elsők, kik a tél közeledtével megemlékeznek a szegény gyermekekről. Az Egyesület ezuton is hálás köszönetét nyilvánítja adományaikért.

— **A halottak napján.** Ragyogó, verőfényes, valóságos tavaszi időben folyt le a halottak emlékűnepe. Az egész piac telve koszorúkkal; mindenki koszorút vásárol s megindul a nagy vándorlás a temetők kapui felé. Mindenki feldiszíti övéi sirját s elmond egy imát drága halottai lelkiüdvéért. Különösen sokan keresték fel Katona Józsefnek sirját, amelyet három hatalmas koszorú díszített; a jogászok, apiarista tanulók és a szintársulat róttá le a kegyelet adóját a nagy halott iránt. Estefelé kigyulladtak a mécesek s a temető vakító sugárfényben uszott.

— **Köszönet.** A Szanatorium Egyesület helyi bizottsága ezuton is hálás köszönetét fejezi ki **Eötvös Nagy Imre** urnak azért a nemeslelkűségéért, hogy az egyesület által kibocsátott felhívást városunk hirdetési oszlopaire díjtalanul kiragasztatta.

— **Esküdtek kisorsolása.** A decemberi esküdtszéki ciklusban esküdtbírói tisztet teljesítő esküdteket november hó 9. napján fogják kisorsolni. A kisorsolás a kir. törvényszék tanácsülésében megy végbe az ügyészség és az ügyvédi kamara egy-egy kiküldött tagjainak jelenlétében.

— **Facsemeték kiosztása.** A Kecskeméti Gazdasági Egyesület telepeiről a tagoknak mintegy 850 db kajszin csemetét oszt ki. Mindazok, akik előjegyeztek, az átvételre telentkezzenek f. hó 4-én, vasárnap délelőtt 10 órakor, az Egyesület irodájában.

— **A lajosmizsei vasut sorompói.** Mióta a lajosmizsei vasut főnnáll, szinte napirnden voltak a vonatelgázolások, aminek oka az volt, hogy a vasutnak több út átjáróján nem voltak sorompói. A közigazgatási bizottság ez irányban legutóbb lépéseket tett s ennek eredményeképen a kereskedelmi miniszter a főispán utján tudatta a főjegyzői hivatallal, hogy a sürgött sorompók elkészítése folyamatban van s addig is mig ezek kész nem lesznek, a nagyobb átjáróknál egy ór fog vigyázni arra, hogy a járókelők testi épségében kár ne essék.

— **Lakatos-mesterek körlevele.** Régi-régi panasza már a lakatos-mestereknek, hogy új épületeken, valamint renoválásokon — jóformán divattá vált — mindenféle vasalásokat asztalosok végeznek és a lakatosoknak nem akad munkájuk. Hogy ezen állapotnak a lakatos-mesterek véget vessenek, a kecskeméti lakatos-mesterek szövetsége legutóbbi üléséből kifolyólag körlevél útján kérte föl az érdekelt építetöket, hogy a jövőben semmiféle vasalási munkát ne adjanak ki asztalosoknak mert az lakatos-munka; különben a szövetség egyetlen egy tagja sem fog oly épületre lakatos-munkát készíteni, melyet asztalos vasalt, vagy vasalni fog. A magunk részéről csak helyeselhetjük a lakatos mesterek állásfoglalását s azt a közönség jóakarátú figyelmébe ajánljuk; nem tudjuk mit szólnának az asztalosok, ha ezentúl az ő szakmájukba vágó munkákat a lakatosok készítenék el? Azt hisszük, ők is hasonlóképpen cselekednének saját existenciájuk érdekében.

— **A cselédség ünnepe.** Szomorú vonatkozásai mellett van valami vig, kellemes oldala a halottak napjának. E napon „szabadulnak” a nőcselédek, e nap a magyar Saturnáliák ünnepe. Mindszentek napján mindegyik cseléd, még az is, ki továbbra is ott marad gazdájánál, három-négy napi szabadságot kap: az első napon ő is a halottaknak áldoz, felkeresi a theatrumot s végig nézi — immár vagy nyolcadszor — a Molnár és gyermeke szellemekben, kísértetekben gazdag szomorú történetét, vagy pedig a szegény ifjú történetének megindító végét. Sőt akad olyan edzett szívű hölgy, akit nem érzékenyít el teljesen a molnár gyermekének fájdalmas meséje s még este is erős szívvel, bátor lélekkel hallgatja végig Odion Maxime gyötrelmes kinjait. Két napig gyászolnak, miközben sűrűn fogyasztják a sült gesztenyét, a harmadik nap hét országra szóló dárítót esapnak. Hétfőn vagy kedden azután újból szolgálatba állnak s várják újra türelmes lélekkel a legközelebbi Mindszenteket.

— **Nyomós argumentum.** Kállai Mihály máriavárosi lakos a házat meszelte, mikor arra vetődött egy kissé beszeszölt állapotban Arany Elek s a festéknek a színét kezdte ócsárolni. Ez persze Kállainak nem tetszett s Aranynyal elkezdett vitatkozni a festék színe fölött. Mikor már minden érvből kifogytak, Kállai fölkapott egy husángot s azzal Aranyt úgy fejbe verte, hogy súlyos sebével a kórházba kellett szállítani. Hogy a végén kinek lesz igazsága, az majd csak a tárgyat láson fog kiszülni.

— **A lajosmizsei szerelmi dráma.** Lapunk tegnapi számában részletesen megemlékeztünk a szomszédos Lajosmizse községben végbement szerelmi drámáról. A dráma áldozatai Drabant Verona és a merénylő Labancz István még mindig súlyosan megsebesülve fekszenek a kecskeméti városi, illetve a rabkórházban. Mindegyikük állapota nagyon súlyos olyanira, hogy a vizsgálóbíró még nem is tudta kihallgatni őket. Csak a házbéliek és a szomszédok vallomásán alapszik eddig a vizsgálat; eszerint a legény rossz szemmel nézte, hogy a leány elhidegült iránta és e fölött való elkeseredésében emelt fegyvert a leányra.

KECSKEMÉTI VÁROSI SZÍNHÁZ

Pénteken, 1906. november 2-án:

Ujdonság! (Páratlan bérlet) Másodsor! Ujdonság!

Agerolsteini nagyhercegnő

Latványos vig dalmű 3 felvonásban. Irták Halevy és Meilhac. Zenéjét szerzette Offenbach Jakab.

Rendező: Czako Gyula. Karnagy: Kerner Jenő.

SZEMÉLYEK:

Irén, uralkodó hercegnő Gerolsteinben	—	Sugár Aranka
Paul, koronaherceg	—	Czako Gyula
Fuk báró, a hercegnő nevelője	—	Juhász Sándor
Bumbum ezredes, főparancsnok	—	Heltai Jenő
Grog báró, ezredes	—	Nyitrai Sándor
Vanda, pór leány	—	Parlagi Kornélia

Kezdeté fél 8 órakor.

Holnap, szombaton, 1906. nov. 3 án:

Ujdonság! Páros bérlet. Itt először! Ujdonság!

Az ördög czimborája.

3 Jó fiú 3

tanulóul
fizetéssel

azonnal föl vétetik

Reizsmann Márton

épület- és műlakatos-műhelyében.

V. tized, Tehén-utca 270. szám.

ELADÓ

egy drb Takarékpénztár Egyesületi
részvény.

Értekezhetni a tulajdonos Lipóczy Jánossal, VII. tized, Sarkantvú-utca 125. szám alatt. 4859-6-5

A postaépületben egy
sarok üzlethelyiségf. évi november hó 1-től,
egy emeleti

két szobás lakás

és 2 istálló legényszobával
azonnal kiadó. 4737 7-31

Értesítést ad Ottó Sándor th. mérnök.

Eladó házbirtok.

A Katona József-utca 72. szám
alatti ház (régi ipartestület) egészben,
vagy részben szabad kézből eladó.
Értekezni lehet a tulajdonossal ifj.
Dömötör Pállal (lak. IV. tiz. 407.)

Tisztán kezelt első rendű

friss liba

kilója 70—75 krért naponta
kapható

Aszódi Józsefnél

Könyves-utca 237. szám.
Törvényszéki-palota mellett.

4851 Telefon: 133. 7-5

Eladó földbirtok.

Szarkásban, az izsáki ut mentén, felülről számítva 7. és 8. kilométer jelző között, a Tormásy ügyvéd ur szőlője mellett 11 hold földbirtok, melyből 7 hold termő szőlő, a többi erdő és szántóföld, tanyaépületekkel; továbbá Jászkerekegyházán az izsáki-ut mellett, a 12. kilométernél, a göbolykut lapon 28 és fél hold szántó és kaszáló, tanyaépületekkel együtt, kedvező fizetési feltételekkel eladó. Értekezhetni a helyszínen Nyilas László tulajdonossal. 4872-3-1

Kiadó lakás.

A régi sétatér felső végén Homoki-és Könyök uteza sarok, III. tized, 103. számú új házban, egy szép lakás, mely áll 3 szoba, nagy konyha, éléskamra, és alkalmas mellékhelyiségekből, f. évi november 1-sőre kiadó. 4861-1-1

Értekezni lehet ugyanott.

Libamájat

legmagasabb árban

Zilzer Lipót ur kereskedésében veszünk át.

A Kecskeméti

Kiviteli-Kereskedelmi Részvénytársaság.

Eredeti

Pfaff-varrógépek

az állványokban golyós-csapágyakkal
legszebb varrásra,
himzésre és stoppolásra
kiválóan alkalmasak!

Egyedüli raktár:

Téby Lajos mechanikusnál
Kecskemét, Beretvás-szállodával szemben,
III. tized, Koháry utca 194. sz.

Kinek szándéka van egy

Siremléket

venni vagy megrendelni,
megrendelheti
legolesobban
és legszebb kivitelben
kapja

Kühlmayer F.

siremlék műraktárában
Kecskeméten,
2. t., Nagyvásári-utca
117. sz. a.

A raktáron levő kész sirkövek 2 forinttól 1000 forintig.

Azonkívül a temetőben lévő bármely régi sirkövek újbóli kicsiszolását, kifényezését és a betűk vésésének aranyozását és feketére festését jutányos áron elvállalja.

BORHEGYI

BORVIZ

SZIKLÁBÓL FAKADÓ TERMÉSZETES
CYÓGY ÉS ÜDÍTŐ SAVANYUVIZ

FORRÁS-KEZELŐSÉG BAROT, HÁROMSZÉK MEGYE

Állandó raktár: **Zilzer Adolfnál** Kecskeméten

Mezei-utca és Trombita-utca sarkán.

Elárusítás palaczkonként:

Ladányi Testvérek fűszerkereskedésében

a gyümölcs-piaczon, Dr. Horváth Mihály orvos úr házában.